

Christiane og Liam om at være nybagte forældre: "Det er cool og skal nok gå"

Af Sara Bjerregaard fra Den Rigtige Jordemoder

Da Christiane blev gravid, besluttede hun i samråd med Liam, at de ville have en privat jordemoder under hele forløbet. Valget faldt på jordemoder Sara Bjerregaard. Hun har efter fødslen interviewet dem begge om forløbet i et rum hver for sig, men Sara har stillet dem begge de samme spørgsmål. De ved derfor ikke, hvad den anden part har svaret på spørgsmålene. Det får du til gengæld helt eksklusivt lov til at læse her!

Det er tirsdag aften. Christiane og Liam er i gang med at spise pasta bolognese i køkkenet, da jeg kommer ind ad døren. Christianes mor er også på besøg og har selvfølgelig travlt med at dikke dikke lækre Constantin. Jeg har tidligere haft fornøjelsen af at møde hende, så vi catcher up, mens Liam og Christiane får lov til at spise deres bolognese færdig.

Der er som altid en god stemning i hjemmet – også på trods af at lille (så lille er han heller ikke mere) Constantin har haft forstoppelse de sidste par dage. Men som med så meget andet tager de nybagte forældre forstoppelsesudfordringen helt cool. Sådan har det været lige fra første gang, jeg trådte ind i deres liv som deres private jordemoder. De er cool, velovervejede og åbensindede, og sådan har de tacklet alle de problemstillinger, som de har inddraget mig i i løbet af de seneste mange måneder – graviditeten, fødslen og i ugerne efter.

Jeg er faktisk lidt nervøs, da vi sætter os ved køkkenbordet. Mange af mine spørgsmål er jo en slags evaluering af vores forløb og samarbejde, men samtidig glæder jeg mig også til at høre, hvad de hver især har at sige til mine spørgsmål.

HVAD TÆNKTE DU, DA DU FANDT UD AF, AT DU/CHRISTIANE VAR GRAVID?

Christiane: Det var en følelse af total lykke! Samtidig var jeg virkelig skræmt for, om det nu kunne passe. Den der lille følelse af tvivl var også til stede, så jeg prøvede at slå koldt vand i blodet, da jeg jo ikke kunne vide, om det nu også var rigtigt. Bag den følelse var jeg selvfølgelig jublende glad, men jeg prøvede at "keep it cool", fordi strengen var så utydelig.

Liam: Jeg sad på et steak house i Las Vegas med to af mine venner, da hun ringede, og jeg blev helt bleg i ansigtet. Jeg blev ikke bleg indeni, for jeg blev faktisk glad. Begge mine venner kiggede på mig og sagde: "Er hun gravid?"

Liam griner højlydt, mens han fortæller historien. Hans grin smitter virkelig, så vi ender begge to med at grine ret meget af hans fortælling.

Liam: Derefter tænker jeg: "Okay, det er normalt at se sådan her ud." Men jeg syntes, at det var fantastisk, fordi det

havde været planen rigtig længe. Jeg blev rigtig, rigtig glad.

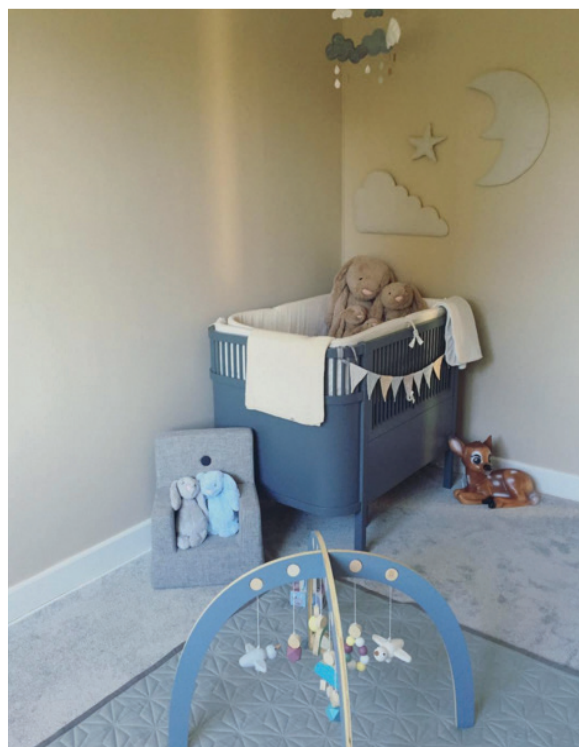
VAR DER NOGET, DU FRYGTEDE VED GRAVIDITETEN?

Christiane: Jeg frygtede, at det var "too good to be true". Selvfølgelig kun i begyndelsen, da strengen var så utydelig, for det var jo noget, jeg virkelig gerne ville. Men så tog jeg endnu en test nogle dage efter, hvor strengen var helt tydelig, og der var jeg bare så lettet.

“

Det var en følelse af total lykke! Samtidig var jeg virkelig skræmt for, om det nu kunne passe ...

”

Liam: Nej, det er, fordi jeg er gammel ... Ha ha. Jeg har faktisk, siden jeg var 25, målt alting i, hvor gammel min far var, da han fik mig. Så jeg var totalt bagud både i forhold til ham, og også i forhold til alle vennerne. Nu kan jeg tale med ved bordet.

HVORDAN FANDT I PÅ, AT I VILLE HAVE EN PRIVAT JORDEMODER?

Christiane: Jamen jeg havde slet ikke tænkt over dette, før der var en veninde, som anbefalede mig at undersøge den rigtige jordemoder.dk. Jeg kiggede derfor på din hjemmeside, og resten er historie.

Liam: Jeg havde kun hørt skrækhistorier fra folk (om graviditeter og fødsler, red.), men jeg vidste slet ikke, at man kunne det (have en privat jordemoder, red.). Så da Christiane foreslog det, syntes jeg, at det var en pissegod ide. Så slap jeg også for at sidde i en rundkreds med 20 andre mennesker og sige pustelyde.

Uanset hvad man bilder sig ind som mand, så sidder man bare der på side-linjen. Jeg kunne mærke, at det gjorde Christiane tryk, og at hun blev mere og mere rolig, jo længere vi kom i processen med dig.

HAR I GÅET TIL FØDSELS-FORBEREDELSE?

Christiane: Ja, det var vigtigt for mig, at det var noget, vi skulle gøre sammen. Jeg vidste godt, at jeg ikke kunne slæbe Liam med til noget auditorium-undervisning eller et pusteshow, hvor man skulle holde på hinandens maver og lege med en bamse. Desværre! Det kunne ellers have været sjovt – altså at se Liam med en bamse. Så jeg søgte noget privat forberedelse, som kunne foregå hjemme hos os selv. Jeg havde ikke de store forventninger til det, andet end at jeg havde en følelse af, at det her var det første skridt i graviditeten, som var fælles. Det hele sker jo inde i min krop, men på denne måde kunne vi forberede os sammen på vores fødsel. Det endte jo også med, at fødselsforberedelsen tog syv timer og var sindssyg lærerig!

Det satte så mange tanker i gang og gjorde fødslen meget mere visuel.

Liam: Ja, det var fucking omstændigt. For mig handlede det om at forstå, hvad der skulle ske. Jeg var rigtig glad for det, du lavede i forhold til f.eks. epidural-blokaden, så jeg forstod følgeeffekten. Det gav mig en helt vild ro. Og så alle de der øvelser, du kom med, dem tænkte jeg, at du nok skulle fortælle mig om, hvis jeg skulle bruge dem under fødslen. >>

“
Jeg var totalt bagud både i forhold til ham, og også i forhold til alle vennerne. Nu kan jeg tale med ved bordet.
 ”

>> KUNNE DU BRUGE NOGET FRA FORBEREDELSEN, DA FØDSLEN GIK I GANG?

Christiane: Der kunne jeg bruge det, der hedder tidslinjen. At man ved, hvad der kommer til at ske, så man ikke får nogle vilde overraskelser, fordi man har et visuelt billede af, hvad der sker i kroppen. Det var rart at kende til forløbet fra første ve til første amning.

Liam: Ja, vejtrækningen ...

Sara: ... Ja, du trak næsten vejret mere end Christiane under veerne.

Liam: Det var, fordi jeg havde en fornemmelse af, at hvis jeg holdt op, så ville hun ikke gøre det. Og så dét, at du kom hjem til os (vi var hjemme hos Christiane og Liam i seks timer, inden vi kørte til Rigshospitalet, red.) og var her, gjorde, at alting forløb så roligt, hvor vi ellers højst sandsynligt var hoppet i bilen med det samme, når det begyndte at gøre lidt ondt. Der var totalt ro på, og så var det rart, at jeg var sat så godt ind i det, så jeg ikke var i tvivl om, at der ville gå et stykke tid, før der virkelig skete noget ...

Sara: ... Ja, det var ikke sådan, at hvis I ikke tog afsted nu og her, så ville hun have født. Hun føder ikke i bilen lige om lidt.

Liam: Jeg så en film den anden aften, hvor de siger: "My water just broke, get to the hospital," og så tænkte jeg: "Der kan gå to dage, din idiot." Men jeg havde jo haft den samme opfattelse optil. At blive sat ind i hele fødselsforløbet, og at det ikke bare var en kollektiv besked, men jeg kunne få lov at stille dumme spørgsmål, gjorde, at det gik helt vildt roligt. Når jeg fortæller folk, hvornår vi tog ind på hospitalet, og hvornår vi fødte, tror de, at vi blev smidt ud.

Sara: Hvor lang tid var I på hospitalet i alt?

Liam: Constantin kom til verden efter to timer på Riget, så sammenlagt var vi der i fire timer. Det var hurtigt eksekveret, men det føltes naturligt. Det gik jo, som vi tre havde aftalt.

HVIS JEG SIGER CHILIPLASTER, HVAD SIGER DU SÅ?

Christiane: Av, av, ahhhhh...

Liam: Brug det for helvede, brug det! Jeg løb faktisk ind i en fyr, der havde chiliplaster på, hvor jeg spurgte, hvad fanden han havde lavet, og om han havde røvet en gravid.

Chiliplaster - naturlig smertelindring til din fødsel

Chilien er med til at øge kroppens naturlige endorfinproduktion, og du vil derfor opleve smertelindring, der hvor plastrer bliver placeret.

Du sætter plastrer på, der hvor du mærker veen, enten på lænden, ellers over symfyisen.

Plastrer kan bruges i alle fødselsfaser og sagtens bruges sammen med akupunktur, badekar eller brusebad. Varmt vand er med til at forstærke virkningen.

Bør ikke bruges ved plasterallergi.

God fødsel!

Kærligst Den Rigtige Jordemoder

Psst... Chiliplaster kan købes hos denrigtigejordemoder.dk

“
... At man ved, hvad der kommer til at ske, så man ikke får nogle vilde overraskelser
 ”

VAR DER NOGET, DER OVERRASKEDE DIG VED FØDSLEN?

Christiane: Det overraskede mig, at det kunne gøre så ondt i min lænd. Ej, hvor gjorde det ondt! Det gjorde specielt under mine ve-storme. Jeg vidste ikke, hvornår kroppen kunne gå i massivt chok igen. Inden dette var der timing på mine veer, men de ve-storme jeg oplevede i 1,5 time var *sindssyge!* Der kunne gå 10 sekunder eller 4 minutter imellem. Det begyndte for alvor, da vi ankom til hospitalet, og jeg husker tydeligt, hvordan jeg kravlede hen ad gulvet på fødegangen. Meget dramatisk!!! Dernæst overraskede det mig også, hvor lang tid jeg lå på det der bord, efter jeg havde født.

Sara: Et bord ... Mener du fødelejet?

Christiane: Ja. Jeg havde en forestilling om, at når jeg havde født, så ligger baby med en lille hue på ved mig, og alt er bare dejligt med rene hvide lagner og fuglekvidder. Huerne er sparet væk, og lagnerne var desværre ikke rene. Jeg vidste slet ikke, at de efterfølgende undersøgelser tager så lang tid – alt imens man ligger på drivvåde lagner og er helt svimmel ...

Liam: Christiane! Hvor dårlig hun var til at parere ordre under presseveerne ... Ha ha. Men nej, det er jo helt out of this world. Der er noget kliché over det, men du tænker virkelig: "Fuck, hvor er det sindssygt." Det var virkelig helt specielt – et kæmpe øjeblik.

HVAD OVERRASKEDE JER MEST VED HINANDEN UNDER FØDSLEN?

Christiane: At han var så meget med. Jeg har det, som om han tog alle veerne med mig. Han spændte lige så meget i kroppen, som jeg gjorde. Vi var der bare sammen. Det er de mest intime timer, jeg nogensinde har oplevet. Det var virkelig vores fødsel og ikke kun min. Det overraskede mig også, at der ikke var noget, der var for grænseoverskridende for ham. Han stod bare som en klippe. Der var ikke noget tabu eller noget, der var pinligt.

Liam: Hun var fucking sej.

Sara: Men overraskede det dig, at hun var fucking sej? Det havde du vel forventet?

Liam: Jeg ved godt, at hun er sej, men hun er samtidig også meget feminin. Og i det feminine ligger der også noget med at være sårbar. Det ved jeg, at Christiane er. Under fødslen gik der mere noget urmenneske i hende. Det har sat alt andet i relief. Når folk siger, at jeg kan godt være lidt hård i filten, tænker jeg: "Har

du født? Hvis ikke, så hold din kæft." Du ved ikke engang selv, hvem du er, før du har stået i den situation. Jeg blev så overrasket af hele situationen. For hold kæft, hvor var hun sej.

(Her bliver jeg nødt til at rose dem, det var så cool at se udefra. Det samarbejde, de havde under veerne, var fantastisk – Sara, red.).

KAN DU MÆRKE ELLER SE NOGEN FORSKEL PÅ DIN (CHRISTIANES) KROP EFTER FØDSLEN?

Christiane: Nej, egentlig ikke. Jo, altså, mine bryster er sådan blødere eller fladere end før. Jeg har stadigvæk vand i fingrene, men det går væk (siger de kloge). Jeg kan generelt ikke klage. Jeg tabte alle kiloene efter den første måned. Jeg synes faktisk selv, at jeg ser bedre ud end nogensinde. Jeg er mor!

Liam: Ja, selvfølgelig ...

Sara: Nu skal du passe på med, hvad du siger ...

Liam: Det er klart, der er en forskel. Der har jo været en derinde. Jeg troede, der ville komme de der mærker på maven, men det er der ikke. Men jo, selvfølgelig kan man se, at kroppen har forandret sig. Men hun ser jo fantastisk ud!

SKAL I HAVE FLERE BØRN?

Christiane: JA!

Liam: Ja, selvfølgelig. Vi er nødt til at skynde os.

Sara: Perfekt! Jeg er også snart arbejdsløs.

Liam: Ha ha! Altså nu kommer min indre pessimist frem. Jeg skal nå at have de børn, jeg skal have, inden jeg bliver 40. For jeg vil gerne nå at se dem blive 25 år. >>

>> **Sara:** For man dør, når man er 65 år?

Liam: Nej, men når jeg kigger min familiehistorik igennem, så er det da en mulighed. Jeg synes, at vi er lige sent nok ude. Jeg tror, at der er mange, der tager det for givet, at vores forældre faktisk fik os så unge, så vi når at opleve dem. Jeg kan se, hvad det gør ved min mor at have fået et barnebarn. Det kunne da være fantastisk at opleve det selv en dag. Jeg har aldrig været typen, der håber for meget på fremtiden, men hvis det skal ske, så skal det også være nu.

Sara: Lukker du ned for børneplanerne, når du er 40? Det gør du vel ikke?

Liam: Nej, nej. Jeg vil jo gerne have hele det der irske fodboldhold.

Men det sjove er, at normalt er folk lidt afskrækkede, lige bagefter de har fået den første. Det har jeg slet ikke haft. Jeg ved godt, at meget jo ligger hos Christiane i forhold til mig selv. Men det der med at "så må du jo bare lade være med at sove og være der, når de skal have mad, og når de skider ud over det hele" er jeg bedøvende ligeglad – det er helt fint. Det afskrækker mig i hvert fald ikke. Jeg tænker mere på Christiane, om hun tænker, at det skal være et kejsersnit næste gang.

Sara: Ej, det tror jeg altså ikke, hun siger.

Liam: Det tror jeg heller ikke, hun gør, men det var voldsomt.

HVAD HAR DU AF ØNSKER TIL EN NY GRAVIDITET ELLER FØDSEL?

Christiane tænker længe. Til sidst bryder hendes mor, der nu er kommet ud i køkkenet, ind i samtalen og svarer for hende.

Christianes mor: En graviditet uden vand i kroppen måske?

“

Der er noget kliché over det, men du tænker virkelig: "Fuck, hvor er det sindssygt." Det var virkelig helt specielt ...

”

Christiane: Ja, for pokker, det gjorde så ondt i mine hænder og ben. Ååååh, og så ønsker jeg mig en graviditet uden halsbrand, kvalme og opkast.

Christiane sidder og tænker lidt videre ...

Christiane: Jeg kunne bare godt tænke mig, at fødslen gik på den præcis samme måde. At det er den samme opskrift igen – og selvfølgelig at det er et sundt og raskt barn, der bliver bragt til verden.

Liam: Næste gang tror jeg, at jeg bliver mere kold i røven.

Sara: Nej, tror du det?

Liam: Ja, ja, det bliver sådan, at når hun siger, at det gør ondt, så siger jeg: "Hold kæft, det kan du sagtens tåle!" Ha ha. Ej, det er jo en stor ting. Det er meget voldsomt og specielt. Det kan godt være, at Christiane kan snakke som en havnearbejder, når hun har fået lidt at drikke, men normalt er hun jo meget kontrolleret, fin og feminin. Og så lige pludselig at være ude i det der ...

Sara: Synes du, at hun var som en havnearbejder? Det syntes jeg da overhovedet ikke ...

Liam: Nej, det var hun ikke. Men hvis man så en, der var sådan lidt grov til hverdag, så ville man tænke "en fødsel, okay", men at se det feminine udvikle sig på den måde, mens man står inde på hospitalsstuen, det er helt syret.

Sara: Var du bange på noget tidspunkt?

Liam: Nej, for du var der jo. Og du havde sagt, hvordan det ville komme til at gå, og sådan gik det.

Sara: ... Ja: "Her er opskriften. Vi kører."

Liam: Ja, men jeg vil sige, at da hun sagde til mig herhjemme, at hun skulle have noget smertestillende, så tænkte jeg: "Nu ryger planen ud af vinduet." Jeg var ikke sikker på, at det var en god idé. Men så kunne jeg jo læse på dig, at det gjorde den ikke.

Ligesom da hun tog et sug af lattergassen og konstaterede, at det heller ikke virkede. Jeg tænkte: "Med alle stoffer må du lige give det 5 minutter," og det gjorde hun ikke. Hun fik den på én gang, og du sagde: "Træk vejret under veen," og hun trak vejret en gang, smed den og sagde: "DET VIRKER IKKE!!!" Hun havde ikke engang nået at inhalere, før hun smed den væk.

HAR DU ET GODT RÅD TIL DEM, DER LIGE ER BLEVET FORÆLDRE?

Christiane: Alt er en fase. Det, der er sket i to dage, føles jo, som om det har stået på i et helt år. Man panikker fuldstændig.

Sara griner: Som når de har forstoppelse eller vågner kl. 4 om morgenen og er meget friske?

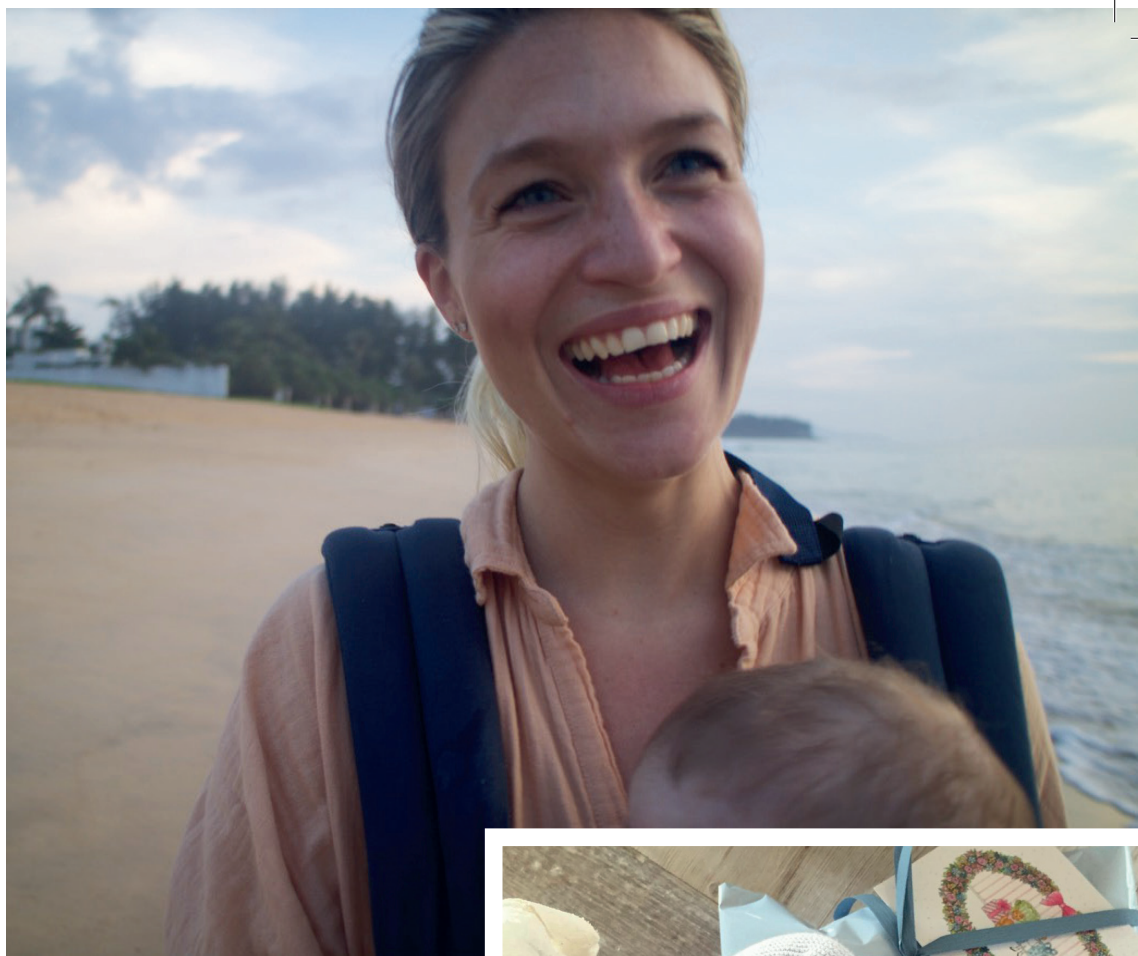
Christiane bryder ud i det største grin.

Christiane: Ja, præcis! Jeg har også indset, at der er en grund til, at barsel er opfundet. Jeg troede, at jeg kunne alt muligt med en nyfødt på armen, og det kan jeg i princippet også, men jeg har måttet sande, at det på ingen måde var det bedste for mig eller den lille. Alle babyer er forskellige, så lad derfor være med at planlægge noget på forhånd, indtil du finder ud af, hvilken baby du får. Køb de der slå om-body'er med kinalukninger. Du kan godt glemme alt om at få noget over hovedet på dem. Og sørg for at være fælles om det. Det er fantastisk! Lad far gøre det på fars måde og mor på mors måde. Så må man lige slå koldt vand i blodet, for mor ved jo bedst, men man må lige træde tilbage nogle gange og lade far komme til.

Liam: Lad være med at tro, at du ved en skid. Jeg kan mærke, at det provokerer mig helt vildt, da jeg er typen, der er meget petitesseagtig. Jeg flueknepper alting og vil gerne have kontrol. Det eneste, du skal indstille dig på, er, at du ikke bestemmer noget som helst, og du kan ikke sætte noget i system. Glem det! Det hele kører på den her måde i dag, og i morgen er det ud af vinduet, og det eneste, du kan blive, er frustreret, medmindre du tænker: "Okay, så er det det, vi gør i dag." Men jeg kan også mærke, at vi begge to gerne vil have kontrol.

Sara: Hvordan har du kontrol?

“
**Han må pisse på mig,
gylpe på mig, skribe ad
mig, han må gøre alting.
Fordi jeg er her bare,
hvis han skal bruge
mig ...**
”

Liam: Min eneste kontrol i det her er, at jeg er her. Jeg har lavet en lille aftale med ham: Han må pisse på mig, gylpe på mig, skribe ad mig, han må gøre alting. Fordi jeg er her bare, hvis han skal bruge mig.

Sara: Der har vi overskriften til artiklen.

Liam: Ja, fordi hvis man er to mennesker, der vil det samme, så tror jeg hurtigt, der kan gå hårknuder i den der afmagt, som man får, når man er sat til side.

Sara: Men du bidrager også anderledes end mange andre mænd, der bare trækker sig, i måden, du tager ansvar på.

Liam: Jeg fik en sviner her den anden dag af en mand, der snart skal være far igen. Han havde læst, at jeg tog alle nætterne, og sendte en besked til mig, hvor han skrev: "Du ødelægger alt for mig." Men lige på det punkt passer det mig godt at passe ham om natten (Liam er udpræget nattemenneske, red.). Hvis jeg skifter ham om natten, vågner han, hvor Christiane sågtens kan skifte ham, uden han vågner. Men jeg tænker: "Du må godt vågne op," for jeg vil helst ikke gå glip af ham.

Sara: Han reagerer jo tydeligt på din stemme. I skal tydeligvis have flere børn.

Liam: Helt afslutningsvis vil jeg sige, at det har været lettere, end jeg troede.

Sara: Hvordan?

Jeg er blevet frustreret én gang, hvor jeg ikke vidste, hvad han ville. En gang har jeg lagt ham, fordi jeg ikke kunne afkode ham, og er gået ind ved siden af. Der fik jeg det dårligt med det bagefter, men efterfølgende har jeg fået at vide, at sådan er det bare. Den der accept gør, at jeg ikke synes, at det er svært at være i.

Liam har meget på hjertet, så snakken kan fortsætte, men virkeligheden kalder, da der bliver banket på døren. Constantin er ved at være grydeklar, og natritualerne skal køres i stilling. Christiane kommer ud i køkkenet, hvor hende og Liam får fordelt aftenens putteopgaver. Imens går mormor og jeg på rov i Peter Beier-chokoladen, der står og lokker på skænken i stuen, og lige som vi står med munden fuldstændig proppet, kommer Christiane og Liam ind og opdager os med alle fire hænder begravet i chokoladefadet – men det er de selvfølgelig også helt cool med.